HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לישתף איניש נפשיה בהדי צבורא היכי נימא יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו שתוליכנו לשלום וכו׳ אימת מצלי אמר רבי יעקב אמר רב חסדא [א]משעה שמהלך בדרך עד כמה אמר רבי יעקב אמר רב חסדא [ב]עד פרסה והיכי מצלי לה רב חסדא אמר מעומד רב ששת אמר [ג]אפילו מהלך רב חסדא ורב ששת הוו קאזלי באורחא קם רב חסדא וקא מצלי א״ל רב ששת לשמעיה מאי קא עביד רב חסדא אמר ליה קאי ומצלי א״ל אוקמן נמי לדידי ואצלי (א)מהיות טוב אל תקרא רע. מאי איכא בין הבינונו לתפלה קצרה [ד]הבינונו בעי לצלויי ג׳ קמייתא וג׳ בתרייתא וכי מטי לביתיה לא בעי למהדר לצלויי בתפלה קצרה לא בעי לצלויי לא ג׳ קמייתא ולא ג׳ בתרייתא וכי מטי לביתיה בעי למהדר לצלויי והלכתא [ה]הבינונו מעומד תפלה קצרה בין מעומד בין מהלך: היה רוכב על החמור וכו׳: ת״ר (ב)היה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה אם יש לו מי שיאחז את חמורו ירד למטה ויתפלל ואם לאו ישב במקומו ויתפלל רבי אומר [ו]בין כך ובין כך ישב במקומו ויתפלל לפי שאין דעתו מיושבת עליו אמר רבא ואיתימא רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי: [ז]ת״ר (ג)סומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות יכוין לבו כנגד אביו שבשמים שנא׳ [1]והתפללו אל ה׳ היה [ח]עומד בח״ל יכוין את לבו כנגד ארץ ישראל שנא׳ [2]והתפללו אליך דרך ארצם היה עומד בארץ ישראל יכוין את לבו כנגד ירושלים שנאמר [1]והתפללו אל ה׳ דרך העיר אשר בחרת היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש שנאמר [3]והתפללו אל הבית הזה היה עומד בבית המקדש יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים שנאמר [4]והתפללו אל המקום הזה היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוין את לבו כנגד בית הכפורת °היה עומד אחורי בית הכפורת יראה עצמו כאילו לפני הכפורת נמצא עומד במזרח מחזיר פניו למערב במערב מחזיר פניו למזרח בדרום מחזיר פניו לצפון בצפון מחזיר פניו לדרום נמצאו כל ישראל מכוונין את לבם למקום אחד א״ר אבין ואיתימא ר׳ אבינא מאי קראה [5]כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות תל שכל פיות פונים בו: אבוה דשמואל ולוי [ט]כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי וכי הוה מטי זמן ק״ש קרו כמאן כי האי תנא דתניא (ד)השכים לצאת לדרך מביאין לו שופר ותוקע לולב ומנענע מגילה וקורא בה וכשיגיע זמן ק״ש קורא השכים לישב בקרון או בספינה מתפלל וכשיגיע זמן ק״ש קורא רשב״א אומר בין כך ובין כך קורא ק״ש ומתפלל כדי שיסמוך גאולה לתפלה במאי קמיפלגי [י]מר סבר תפלה מעומד עדיף ומר סבר מסמך גאולה לתפלה עדיף מרימר ומר זוטרא הוו מכנפי בי עשרה בשבתא דרגלא ומצלו והדר נפקא לפרקא רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב כי הוה אתי לביתיה הדר ומצלי מעומד אמרי ליה רבנן ולעביד מר כמרימר ומר זוטרא אמר להו טריחא לי מלתא ולעביד מר כאבוה דשמואל ולוי אמר להו לא חזינא להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי:

מתני׳ ר׳ אלעזר בן עזריה אומר אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר וחכ״א [כ]בחבר עיר ושלא בחבר עיר ר׳ יהודה אומר משמו כל מקום שיש שם חבר עיר יחיד פטור מתפלת המוספין: **גמ׳** ר׳ יהודה היינו ת״ק איכא בינייהו יחיד שלא בחבר עיר ת״ק סבר פטור ור׳ יהודה סבר חייב א״ר הונא בר חיננא אמר ר׳ חייא בר רב הלכה כר׳ יהודה שאמר משום ראב״ע א״ל רב חייא בר אבין שפיר קאמרת דאמר שמואל מימי לא מצלינא צלותא דמוספין ביחיד

בנהרדעא

לישתף נפשיה. אל יתפלל תפלה קצרה בלשון יחיד אלא בלשון רבים שמתוך כך תפלתו נשמעת: **עד כמה.** זמנה להתפלל: **עד פרסה.** אבל לא לאחר שהלך פרסה. ובה״ג מפרש עד כמה יבקש לילך שיהא צריך להתפלל עד פרסה אפי׳ אין לו לילך אלא עד פרסה אבל דרך פחות מפרסה אין צריך להתפלל תפלה זו: **רב ששת.** מאור עינים הוה: **מהיות טוב אל תקרא רע.** הואיל ואני יכול להתפלל מעומד שהרי חבורתי עומדת לא אקרא רע להתפלל מהלך ואע״פ שמותר: **וכי מטי לביתיה בעי מהדר לצלויי.** שהרי לא התפלל כלום מתפלת י״ח: **שאין דעתו מיושבת עליו.** שקשה עליו עכוב הדרך: **לכוין את הרוחות.** לצד ארץ ישראל כדבעינן למימר תל שהכל פונים בו: **אחורי בית הכפורת.** במערב העזרה היו י״א אמה חלל מכותל בית קדשי הקדשים לכותל מערבי של עזרה והעומד שם מחזיר פניו לבית הכפורת למזרח: **הוו מקדמי.** קודם היום: **בקרון ובספינה.** איכא בעתותא דמיא: **קורא ק״ש.** ימתין עד שיגיע זמן ק״ש ויקראנה ואח״כ יתפלל: **תפלה מעומד עדיף.** שיכול לכוין את לבו לפיכך היו מקדימין להתפלל מעומד בביתם שלא יצטרכו להתפלל בדרך במהלך: **בשבתא דרגלא.** שלפני פסח °ועצרת וסוכות. ומרימר בעירו ומר זוטרא בעירו היו הדרשנים ושחרית היו העם הולכים לבית המדרש וכשמגיע זמן ק״ש קורין והדרשן דורש והעם נשמטים ומתפללים איש איש לבדו ולכך הם היו מאספין להם י׳ שחרית קודם שילכו לבית המדרש וקורין ק״ש ומתפללים בסמיכת גאולה לתפלה והדר נפקי לפרקא ודרשי: **ומצלי בהדי צבורא** ל״ג: **רב אשי.** היה ראש ישיבה במתא מחסיא ודורש והוא לא היה מתפלל קודם בית המדרש אלא כשמגיע זמן ק״ש לוחש הרבה יחד למתורגמן העומד לפניו ובעוד שהמתורגמן משמיע לרבים הוא קורא את שמע וסומך גאולה לתפלה ומתפלל מיושב שלא היה רוצה לצאת שלא להטריח את הצבור לקום מפניו: **בהדי צבורא.** בשעה שהצבור נשמטין ומתפללין. אי נמי בהדי צבורא כמו שהוא יושב בתוך הצבור כלומר שאינו יוצא. וכי הוה אתי לביתיה חוזר ומתפלל מעומד לכוין את לבו: **טריחא לי מילתא.** לאחר בית המדרש עד שאתפלל: **ולעביד מר כאבוה דשמואל ולוי.** שמתפללין קודם היום בביתם מעומד ולא תצטרך לב׳ תפלות ומשום מסמך גאולה לתפלה כיון דמצלו קודם ק״ש לא קפדי: **לא חזינן להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי.** שיקדימו תפלה לקריאת שמע הלכך כיון דממתין מתפלה עד זמן ק״ש מצוה לסמוך תפלה אחר גאולה לפיכך מתפלל מיושב במקומו ולפי שאין דעתו מיושבת עליו כ״כ צריך לחזור ולהתפלל בביתו: **מתני׳ אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר.** לא תקנוה אלא בצבור. חבר עיר חבורת העיר. אבל לא ליחיד: **משמו.** של ראב״ע: **כל מקום כו׳.** ובגמ׳ פריך היינו ת״ק אליבא דראב״ע: **גמ׳ יחיד שלא בחבר עיר.** יחיד הדר בעיר שאין שם עשרה לת״ק אליבא דרבי אלעזר דאמר לא תקנוה אלא בעשרה יחיד זה פטור ולרבי יהודה אין יחיד פטור אלא במקום עשרה ששליח צבור פוטרו:

בנהרדעא

והיכי מצלי לה. אתפלת הדרך קאי ורב ששת אמר אפי׳ מהלך וקי״ל כרב ששת[א] ומיהו בתוספ׳ פסק ה״ר יוסף כרב חסדא וכן רב אלפס פי׳ דרב חסדא עדיפא ליה טפי: **מאי איכא בין הבינונו לתפלה קצרה.** תימה לימא דאיכא בינייהו דתפלה קצרה אינו מתפלל אלא במקום סכנה והבינונו מתפלל אפילו שלא במקום סכנה וי״ל דהכי קא בעי מאי בינייהו כל א׳ במקומו תפלה קצרה במקום סכנה והבינונו שלא במקום סכנה: **הלכה כרבי.** שלא ירד למטה ואפי׳ שלא במקום סכנה ואפילו במהלך מתפלל ואינו צריך להחזיר פניו כנגד ירושלים[ב]: **היה עומד בח״ל יכוין כנגד ארץ ישראל.** ול״ג לבו דאפניו קאי כדקתני סיפא היה עומד במזרח מחזיר פניו למערב: **לתלפיות תל שכל פיות פונים בו.** וכהן שמעתא קי״ל וכן מסקינן בלא יחפור (ב״ב כה:) דקאמר אתון דקיימיתון לצפונא דא״י אדרימו ולא כהני אמוראי דלעיל (שם) דפליגי אי השכינה במזרח או במערב עכשיו אנו במערבה של א״י על כן אנו פונין למזרח: **אבוה דשמואל ולוי הוו מקדמי ומצלו.** פירש רש״י קודם עמוד השחר ולא נראה דאם כן לא היו יוצאין בו כלל (א) דעדיין אינו יום לכך נראה כפי׳ ר״ח דמשעלה עמוד השחר קאמר והוו מקדמי קודם הנץ החמה קאמר ועדיין אינו עיקר זמן תפלה: **מסמך גאולה לתפלה עדיף.** מלהתפלל מעומד והכי פסקי בה״ג הלכה כר״ש בן אלעזר ומשמע די״ח ברכות מותר להתפלל בדרך במהלך ואין צריך לעמוד וא״ת ומ״ש מהבינונו דמסקינן לעיל דמעומד דוקא וי״ל דשאני הבינונו שהיא קצרה ואין כאן בטול דרך כ״כ כמו בי״ח ברכות ועוד פירש הר״ם דהלכה כי הדר לביתיה מצלי מעומד כדאמרינן בסמוך רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב כדי לקרות ק״ש בשעתה וכי הדר לביתי׳ מצלי מעומד ור״ח פסק כאבוה דשמואל ולוי ומיהו מדקאמר[ג] רב אשי לא חזינן לרבנן קשישי דקא עבדי הכי משמע דאין הלכה כמותם:

ה״ג

מסורת הש״ס

(א) [ב״ק פא:], (ב) תוספתא פ״ג הי״ח, (ג) תוספתא פ״ג הט״ז, (ד) תוספתא פ״ג הי״ט,

תורה אור השלם

1. כִּי יֵצֵא עַמְּךָ לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם וְהִתְפַּלְלוּ אֶל יְיָ דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִתִי לִשְׁמֶךָ: מלכים א ח מד

2. וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ: מלכים א ח מח

3. וְגַם אֶל הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְיָדְךָ הַחֲזָקָה וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַבַּיִת הַזֶּה: דברי הימים ב ו לב

4. בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ וּמֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֵם: מלכים א ח לה

5. כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים: שיר השירים ד ד

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה אבוה וכו׳ לא היו יוצאין כלל בתפלה דיום כיון דעדיין אינו יום:

גליון הש״ס

גמ׳ היה עומד אחורי בית הכפורת. עי׳ ברבינו יונה פ״ק דף ו׳ ע״א ובדף הספר דף ה׳ ע״ב: רש״י ד״ה בשבתא דרגלא וכו׳ ועצרת. עי׳ לעיל י״ז ע״ב ברש״י ד״ה שבתא ותוס׳ שם ד״ה תרי זימני:

מוסף תוספות

א. בתוס׳ רי״ש הוסיף, ואיהו נמי לא עביד עובדא כר״ח אלא משום מהיות טוב וכו׳ שבלאו הכי היה לו לעמוד להמתין לר״ח. ב. בתוס׳ רי״ש הוסיף. כיון שהולך רכוב על בהמתו שהולך לצרכו. ג. בתוס׳ רי״ש כתב. דאפי׳ ר׳ אשי דבסמוך לא פליג עלייהו אלא לא חזינן לרבנן קשישי הוא דקאמר.

רב נסים גאון

אמר ליה אוקמן לדידי נמי ואצלי מהיות טוב אל תקרא רע. התם בבבא קמא בפרק מרובה (ד׳ פא) אמרינן מהלכין בשבילי הרשות שלמה אמרה כדתניא הרי שכלו פירותיו מן השדה ואינו מניח בני אדם ליכנס בתוך שדהו מה הבריות אומרות עליו מה הנאה יש לו לפלוני ומה הבריות מזיקות אותו עליו הכתוב אומר מהיות טוב אל תקרא רע ומתמהינן מהיות טוב אל תקרא רע קרא הוא ומתרצי׳ אין כתיב כי האי גוונא (משלי ג) אל תמנע טוב מבעליו:

עין משפט נר מצוה

ס א ב טוש״ע א״ח סי׳ קי סעיף ז:
סא ג טוש״ע שם סעיף ד:
סב ד ה מיי׳ פ״ב מהל׳ תפלה ה״ב [וספ״ד] טוש״ע שם סעיף א ג:
סג ו מיי׳ פ״ה שם הלכה ב סמג עשין יט טור ושו״ע או״ח סי׳ צד סעיף ד:
סד ז מיי׳ שם הלכה ג טוש״ע שם סעיף ג:
סה ח מיי׳ שם הלכה ג טוש״ע שם סעיף א:
סו ט י [מיי׳ פ״ג שם הל׳ ז] טוש״ע או״ח סי׳ פט סעיף ח [וסי׳ צד סעיף ט]:
סז כ טוש״ע או״ח סי׳ רפו סעיף ג:

רבינו חננאל

אימת מצלי אמר רבי יעקב אמר רב חסדא משעה שמהלך בדרך. עד כמה, פי׳ עד כמה ילך ויתפלל. **אמר רבי יעקב אמר רב חסדא** אפילו אין דעתו לילך עד פרסה, יתפלל תפילת הדרך, וכל שכן יותר. אבל פחות לא. **רבי אומר בין כך ובין כך ישב במקומו ויתפלל לפי שאין דעתו מיושבת עליו.** פי׳ אם ירד. **אבוה דשמואל ולוי כי הוי בעי למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי.** משעלה עמוד השחר דיום הוא, ולא הגיע זמן תפלה עדין, שלא הגיע הנץ החמה, דס״ל דתפלה מעומד כרבנן דרשב״א דבסמוך, אבל מבעוד לילה אין לו להקדים ולהתפלל. ואבוה דשמואל ולוי הוו דעבדי כתנא קמא, וכי הוו בעו למיפק באורחא, הוו מקדמי ומצלי מעומד קודם שיחזיקו בדרך, ולא הוו קרו קריאת שמע, כי מטי זמן קריאת שמע קרו ק״ש. וקיימא לן כתנא קמא דהא אבוה דשמואל ולוי עבדו כותיה ומעשה רב. ור׳ שמעון בן אלעזר דאמר מיסמך גאולה לתפלה עדיף, ויתפלל מיושב כדי שיסמוך גאולה לתפלה, יחיד הוא, ולא אשכחן מאן דעבד כותיה. ורב אשי דאמר לא חזינא לרבנן קשישי דעבדי כי הא דאבוה דשמואל ולוי, לא אמר דלית הלכתא כוותייהו, אלא לא חזינא מאן דעבד הכי ואחמורי הוא דאחמיר אנפשיה. **מתני׳: ר״א בן עזריה אומר אין תפלת המוספים אלא בחבר עיר.** פי׳ אין תפלת המוספין נוהגת אלא בחבר עיר, אין יחיד רשאי להתפלל תפלת מוספין כל עיקר, שאין תפלת מוספין נוהגת אלא בחבר עיר, בצבור והוא חבר עיר. פי׳ מקום שמתחברין בני העיר ומתפללין. **ר׳ יהודה אומר משמו כל מקום שיש חבר עיר היחיד פטור מתפלת המוספין,** אין שם צבור מתפללין תפלת המוספין, היחיד חייב בתפלת המוספין, וזה פי׳ יחיד שלא בחבר עיר איכא בינייהו. וקיימא לן דאפילו יחיד היכא דאיכא חבר עיר חייב בתפלת המוספין, דהא אמר ר׳ יוחנן אני ראיתי את ר׳ ינאי דצלי והדר צלי, ואוקימנא דהא צלותא שניה מוסף צלי, ואע״ג דהוה תמן חבר עיר, דאמר חזי מאן דמסהיד עליה, כלומר ר׳ יוחנן מעיד עליו שנתברר לו שתפלת המוסף התפלל, מפני שבשבתות וימים טובים תפלת שחרית קצרה ותפלת המוספין ארוכה, ובמועד ובראשי חדשים של שחרית ארוכה ושל מוספין קצרה ממנה, ואין אדם כר׳ יוחנן טועה בכך.

SHAS MOZNAIM